

Uurikessetks aitaks se aitas ka wahhel; agga teine ford sain sest maenitsussest jálle tulisse wiibha peále, prukisín keige alwemad fannad nende wasto, sõimasin neid, ja oksin surelinne se peále, et piddin maia Pea ollema, kellele ei ükski perres ei tohtind fásko anda temma ellamisse wisi párrast. Misugguse maidlemisse ja taplemisse járrele wótsin jársko kúbbarat kátte, astusin wálja, ja ei kalland mitte enne kui óhtul hiljaste koi pole. Üsna raske peaga ja nuakra melega miskasín ennast siis sängi peále mahha. Hommikul teggi naene ja emma ennast teggemist oue ja póllo peál, sest et ei tahtnud mitte ennast minno liggi anda. Kui párrast jálle tuppa astusid, ollid mollemad furwanáolisest náhha, ja minna tunnistan, et nende waikne furwas- tus hopis ennam minno súddame peále haffas, kui feik nende árdad maenitsemis- sed ja pallumissed, mis siit sadik ollid pat- sunud. Se járrel lóks náddal módva, et wina prukimist mahha játsin, ja truiste tó

fallal ollin. Siis agga kíppus wanna meleto tuo jálle jársko ning nago ue ram- moga minno peále, ja minna ei kalland iggal óhtul mu wísil kui üsna joobno pea- ga koi pole.

Páreast sedda sündis, et minno jumma- lakartlik emma omma waewalisse ello meára kátte sai. Omma surma wodi peál olli temma silma viisarattega mind árdaste ja halledaste pallunud, jomist wissiste mahha játta, mis minna temmale ka lub- basin. Maene haffas nuttes mo faela úmber kinni, ja wánnutas mind ellawa Jummala ja minno hingel peásemisse jures, et piddin omma findlat töötusse sauna selle wagga surrijale temma wiimise ello tee peále kasa andma, ja sel wísil temma lahkumisse tunnikest temmale kergitama. Se kihwa- tas ueste minno súddant. — Mattuksed toimetasin ausaste, ja hoidsin omma targat meelt seál jures. Kui need páwad módva ollid, wótsin omma maia ning perre tööd tuggewäste kátte, ja saatxin sest paljo head